

7. Florida Richard (2017) *The New Urban Crisis: How Our Cities Are Increasing Inequality, Deepening Segregation, and Failing the Middle Class-and What We Can Do About It* .Basic Books

Богашко О. Л., к. е. н., доцент кафедри маркетингу та управління бізнесом, Навчально-науковий інститут економіки та бізнес-освіти
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

ФОРМУВАННЯ КЛАСТЕРІВ – ОДНА ІЗ ТЕНДЕНЦІЙ У СФЕРІ РЕГІОНАЛЬНОГО ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

Однією з головних тенденцій розвитку сучасної регіональної економіки, зумовленої глобалізацією, інформатизацією та постіндустріальним інноваційним розвитком є кластеризація. Регіональні та міжрегіональні кластери розглядаються як пріоритетні міжгалузеві комплекси, які визначають розвиток постіндустріальної інформаційної економіки на національному й регіональному рівні та є суттєвим фактором підвищення конкурентоспроможності національної та регіональної економіки за рахунок інтеграції сполучених галузей і взаємозалежних соціальних інститутів.

Т. Єган вважає, що кластер – це форма промислової організації, яка залежить від мереж високоспеціалізованих, взаємозалежних фірм приватного сектора й установ суспільного сектора, кінцева продукція яких проникає на ринки за межі центрального регіону [2]. В даному випадку, на думку автора, кластер – це сукупність великих підприємств регіону та мережа збуту їх продукції, які суттєво впливають на кількість та якість споживання як всередині, так і за межами даного регіону.

М. П. Войнаренко пояснює кластер як територіально-галузеве добровільне об'єднання підприємств, які тісно співробітничать із науковими установами й органами місцевої влади з метою підвищення конкурентоздатності власної продукції та економічного зростання регіону [3]. На нашу думку, таке трактування кластеру є досить прогресивним, оскільки в ньому вперше наголошено на цілях такого об'єднання (підвищення конкурентоздатності продукції, економічне зростання регіону), які враховують інтереси як приватних підприємств, так і державних установ регіону.

Поряд із загальним поняттям «кластер» виділяються поняття «промисловий кластер», «регіональний кластер», «регіональний промисловий кластер». Основною ознакою всіх цих понять є географічна близькість підприємств і організацій, їх взаємозалежність у процесі виробництва. Однак інноваційна складова практично не зазначена в будь-якому з первинних поширених тлумачень поняття «кластер».

Поняття «інноваційний кластер» розглядається як «об'єднання різних суб'єктів суспільного життя (промислових компаній, дослідних центрів,

органів державного управління, громадських організацій), що дозволяє використати переваги двох способів координації економічної системи – внутрішньо фірмової ієрархії та ринкового механізму, що дає можливість більш швидко і ефективно використовувати нові знання, наукові відкриття і винаходи». Автори цієї праці також підкреслюють, що для держави в цілому діяльність інноваційних кластерів визначає, по-перше, масштаби й темпи розвитку наукомістких галузей економіки; по-друге, місце країни в міжнародному поділі праці; по-третє, можливість рівноправного економічного співробітництва з розвинутими країнами; по-четверте, можливість збільшення притоку зарубіжного капіталу й експорту вітчизняної продукції.

Отже, в умовах сучасної інноваційної економіки теоретико-методологічні погляди на процес кластеризації зазнають суттєвої еволюції. Генезис визначень кластера представляє спадкоємність орієнтації на інноваційний розвиток і обмін інформацією та знаннями.

На нашу думку, виходячи зі змісту та цілей даного дослідження, слід вживати новий термін – теоретичне поняття «регіональний інноваційний кластер», під яким будемо розуміти довготривалу коаліцію адміністративної влади та громадських організацій регіону, виробничих, переробних, збутових та обслуговуючих підприємств, освітніх закладів, наукових установ та інноваційних форм ведення бізнесу з метою спільної і взаємовигідної розбудови конкурентоспроможної, соціально-орієнтованої економіки регіону, що базується на нових знаннях, інноваціях та всеохоплюючому використанні інтелектуального капіталу регіону.

Сучасний розвиток окремих економічних систем свідчить, що кластерні об'єднання є однією з найефективніших форм організації інноваційних процесів, форм регіонального розвитку, за якої на ринку конкурують вже не окремі підприємства, а цілі комплекси, які зменшують свої витрати завдяки спільній технологічній кооперації компаній. Об'єднання у кластери формують специфічний економічний простір з метою розширення сфери вільної торгівлі, вільного переміщення капіталу та людських ресурсів, а отже, виконують функції структуроутворюючих елементів глобальної системи. Основна мета кластера – підвищення внутрішньої та міжнародної конкурентоспроможності його членів за рахунок комерційного і некомерційного співробітництва, наукових досліджень та інновацій, освіти, навчання і заходів регіональної політики та державної підтримки.

Інформаційні джерела

1. Богашко О. Л. Методологічні засади регіонально-кластерної структури управління інноваційним розвитком. Вісник Одеського національного університету імені І. І. Мечникова. Серія «Економіка» : Науковий журнал. Том 21. Випуск 2. Одеса : ФОП «Головко О. А.», 2016. С. 119–124.

2. Egan, T. «Toronto Competes: An Assessment of Toronto's Global Competitiveness», Toronto. Economic Development Office, 2000

3. Voynarenko M. P. Clustering within the Framework of Entrepreneurship, Economic Integration and Investment Attraction. [Електронний ресурс]. Regional forum «Social aspects and financing of industrial restructuring». 26 and 27 novem. 2003, Moscow, Russian Federation, Topic 6. Regional dimension of industrial restructuring. United Nations Economic Commission for Europe. URL: <http://www.unece.org>

Войтенко Г.М., магістрант

Науковий керівник: Мельничук Ю.М., канд.екон.наук., доцент

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ МІЖНАРОДНОГО ЗНАЧЕННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА

Управління проектами є складним завданням у найкращі часи, і управління міжнародними проектами лише поглиблює ці складності та збільшує ці виклики. Деякі проблеми та глобальні проблеми управління міжнародними проектами, які потрібно врахувати, будуть сильно відрізнятися та залежати від країн, у яких буде задіяний будь-який проєкт, особливо, коли це стосується розвитку підприємництва.

Міжнародне управління проектами – це управління проектами на міжнародному рівні або за кордоном, тому міжнародне управління проектами вимагає певного набору навичок для забезпечення успіху під час його здійснення.

Управління міжнародними проектами впливає на підприємницьку діяльність і стає все більш важливим у сучасному світовому діловому світі, де бізнес продовжує експансувати в нові країни та ринки, або для збільшення своєї частки на ринку, або для зменшення витрат, використовуючи більш ефективні ресурси, знайдені в інших країнах. Управління міжнародними проектами вимагає унікальних інструментів та методів, щоб надати міжнародним проєктам більші шанси на успіх.

До проблем управління проектами міжнародного значення в розвитку підприємництва можемо віднести те, що в кожній країні є власні стандарти.

Проблема зі стандартами в глобальному розумінні і в значній мірі в міжнародному управлінні проектами полягає в тому, що вони не є стандартними. Стандарти відрізняються від країни до країни, і потрібно буде розглянути, які стандарти використовуватимуться, чи будуть потрібні кілька стандартів. Деякі ключові сфери, що впливають на управління:

- Політична;
- Правова система;
- Стандарти бухгалтерського обліку;